

MADENCİLİK VE ÇEVRE SEMPOZYUMU 5-6 MAYIS 2005 TARİHLERİNDE ANKARA'DA YAPILDI

TMMOB Maden Mühendisleri Odası tarafından düzenlenen Madencilik ve Çevre Sempozyumu, 5-6 Mayıs 2005 tarihlerinde Ankara Ticaret Odası Konferans Salonu'nda gerçekleştirildi.

Sempozyumun açılışında sırasıyla; Maden Mühendisleri Odası Başkanı Mehmet Torun, TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Serdar Ö. Kaynak, ATO Başkanı Sinan Aygün, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Selahattin Çimen konuştular.

Madencilik sektöründeki çevre sorunlarının incelenmesi ve tartışılması, teknik ve bilimsel gelişmelerin geniş kitlelere aktarılması, araştırmacı, işletmeci, firma

temsilcisi ve yöneticilerin aynı platformda buluşturularak yakın bir iletişimin sağlanmasını amacıyla gerçekleştirilen sempozyumda iki günlük program içerisinde 6 oturumda toplam 25 bildiri sunuldu.

Oldukça yüksek katılımın sağlandığı sempozyumda; ulusal çevre ve madencilik mevzuatı, AB'de madencilik politikalarının gelişimi, madencilikte çevre yönetim sistemi uygulamaları ve örnekleri, sürdürülebilir kalkınma ve madencilik, madencilik faaliyetleri sonrası sahaların doğaya geri kazanımı ve bu konuda örnek uygulamalar, madencilik sektöründe çevreye duyarlı üretim ve teknoloji ile örnek uygulamalar, madencilikte çevre sorunları ve önlemler, madenlerde atık yönetimi ile Türkiye'den ve dünyadan örnek uygulamaların yer aldığı bildiriler sunulmuştur.

Ayrıca; sempozyum süresince, SET Çimento San ve Tic. A.Ş., Genç Maden İşletmecileri Derneği (GEMAD) ve Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu'nun katıldığı ve madencilik sektöründen örnek çevresel uygulamaların

sergilendiği birafiş, posterve resim sergisi düzenlenmiştir.

Sempozyumun sonunda, madencilik ve çevre ilişkileri tartışıldığı ve önerilerin aktarıldığı, Prof. Dr. Ali İhsan AROL'un başkanlığını yaptığı ve Adana Milletvekili Tacidar SEYHAN, Prof. Dr. Caner ZANBAK ile TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Serdar Ö. Kaynak'ın panelist olarak katıldıkları "Çevre Mevzuatı, Çevrecilik Hareketleri ve Madencilik" başlıklı bir panel düzenlenmiştir.

Panel sonunda, Maden Mühendisleri Odası Başkanı Mehmet TORUN tarafından panelistlere teşekkür plaketi verilmiş ve Mehmet TORUN tarafından yapılan kapanış konuşması ile "Madencilik ve Çevre Sempozyumu" sona ermiştir.

MADENCİLİK VE ÇEVRE SEMPOZYUMU SONUÇ BİLDİRGESİ

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'ne bağlı Maden Mühendisleri Odası, 05-06 Mayıs 2005 tarihlerinde, Ankara'da, Madencilik ve Çevre Sempozyumu'nu gerçekleştirmiştir. Geniş bir katılım ile yapılan Sempozyum süresince madencilik ve çevre konularına ilişkin 25 tebliğ sunulmuş, ayrıca düzenlenen bir panel ile madencilik ve çevre ilişkileri tartışılmış ve öneriler aktarılmıştır.

Doğal kaynakların, insanların yaşamındaki önemi herkes tarafından bilinmektedir. Çağdaş bir yaşam için madencilik faaliyetleri vazgeçilmezdir. Bugün yaşamımızda kullandığımız ürünlerin hemen hemen tamamı madencilik faaliyetlerinin birer sonucudur. Madenler, milyonlarca yılda oluşan ve tüketildiklerinde yenilenemez kaynaklardır. Madenciliğin önemi, madenleri üretip kendi ülke sanayisinde kullanıldığı ve uç ürün üretildiği ölçüde artar. Bunun için de madencilik sektörünün; sanayi, enerji, kimya, tarım ve inşaat gibi diğer sektörlerle entegrasyonu şarttır. Bu noktadayapılması gereken,

sağlıklı bir sanayileşme ve madencilik politikasının kamu yararı öncelikli olarak acilen oluşturulması ve uygulanmasıdır.

Kalkınma modellerini; öncelikle öz kaynaklarına dayandıran ülkeler, gelişme süreçlerini sancısız tamamlayabilmektedirler. Bu yapının oluşturulabilmesi için öncelikli olarak ulusal bir kalkınma modelinin benimsenmesi gerekmektedir. Ülkemiz; kendi ulusal kalkınma modelini oluşturamamış, IMF ve Dünya Bankası gibi uluslar arası finans örgütlerinin güdümünde ekonomik ve sosyal politikalar uygulamaktadır.

Bunun sonucu olarak; ülkemiz yaşam kalitesi açısından 173 ülke içinde k. 94. sıraya düşmüş, toplam borcumuz 300 milyar dolara ulaşmıştır. Son 10 yılda bir trilyon dolar borç ödenmesine rağmen borç stokumuz devamlı artmaktadır.

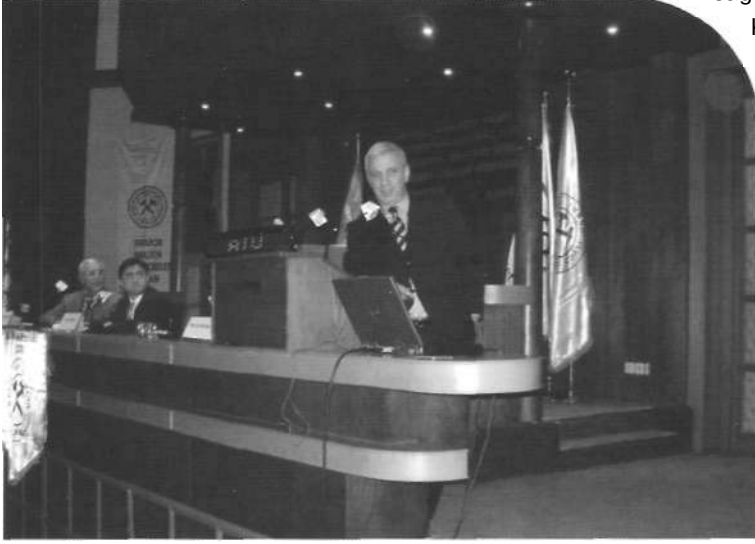
İşsizlik, genç nüfus içinde % 20 gibi ürkütücü boyutlara ulaşmış, emekçiler yoksullaşmış ve gelir dağılımı ciddi biçimde bozulmuştur. Ekonomimiz; sanayileşme ve üretim artışı üzerine kurulamayınca sıcak para hareketleriyle dalgalanmalar yaşanmakta, bunun sonucunda da krizler sürekli hale gelmektedir. Bu ortamda

tüm kaynakların değerlendirilmesi için mutlaka etkin bir planlama ve denetim gerekmektedir.

1972 yılında yapılan ve Stockholm Bildirgesi olarak bilinen "Birleşmiş Milletler İnsan Çevresi Deklarasyonumda giderek büyüyen çevre sorunlarının hem bölgesel hem de uluslararası alanlara yayılması nedeniyle, ülkeler arasında yaygın bir işbirliğinin yapılması ve uluslararası kuruluşların ortak hareket etmelerinin gerektiği belirtilerek, bütün hükümetler çevrenin korunması ve geliştirilmesi için ortak çaba göstermeye çağırılmıştır. Stockholm Bildirgesi'nde, çevrenin

"taşıma kapasitesi"ne dikkat çeken, kaynak kullanımında kuşaklar arası hakkaniyeti gözeten, ekonomik ve sosyal gelişmenin çevre ile bağlantısını kuran ve kalkınma ile çevrenin birlikteliğini vurgulayan ilkeler, "sürdürülebilir gelişme" kavramının temel dayanaklarını ortaya koymuştur.

Birleşmiş Milletler; sürdürülebilir kalkınma stratejisini, 04-14 Haziran 1992'de Rio'da topladığı "Çevre ve Kalkınma Konferansında temel olarak kabul etmiştir. Rio Bildirgesi'nde "sürdürülebilir kalkınma olgusunun merkezinde insan yer almaktadır. İnsanlar, doğa ile uyum içerisinde, sağlıklı ve üretken bir yaşam sürdürmek hakkına sahiptir"

denilmektedir. Bu nedenle de "kaynakların bugünkü neslin gereksinimlerini karşılamaları sağlanırken, gelecek kuşakların gereksinimlerini de yeterince karşılayabilmeleri için olanak sağlanmalıdır" denilmektedir. Rio'yu izleyen Kahire, Kopenhag, Pekin ve İstanbul konferanslarının tümünde, "Ekonomik gelişme, sosyal gelişme ve çevrenin korunmasının, sürdürülebilir gelişmenin birbirine bağlı ve karşılıklı olarak birbirlerini destekleyen bölümleri olduğu" vurgulanmaktadır.

İçinde bulunduğumuz yüzyılda, çevre faktörü göz ardı edilerek hiçbir ekonomik faaliyet gibi madencilik faaliyetlerinin de yürütülmesi mümkün değildir. Sürdürülebilir kalkınma kavramı içerisinde "ya madencilik ya çevre" dayatması bulunmamaktadır. Madenciliğin çevreye etkilerini yadsımak mümkün değildir. Ancak, madencilik sektöründe, çevre dostu teknoloji ve yöntemlerin kullanılması, madencilik süreçlerinde ya da sonrasında çevrenin korunmasına ya da yenilenmesine yönelik önlemlerin alınması, sektörün gelişimini engellemeyecek, aksine genel anlamda sektörün gelişimine yönelik katkı yapacaktır.

Ancak, ortak çözüm bulmak yerine, üretim yapmayı engelleyecek şekilde gelişen faaliyetlerin, sonuç olarak ülkemize zarar verdiği de göz ardı edilmemelidir. Bugünlerde T.B.M.M'de görüşülmekte olan Çevre Kanunu'nda çevreyi koruyucu önlemler alınırken, aynı zamanda üretim yapılmasının yolları da hep birlikte bulunmalıdır. Bu konu, özü itibarıyla bir mühendislik problemi olup, ilgili disiplinlerin ortak çalışmaları ile çözümlenebilecektir.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

TMMOB Maden Mühendisleri
Odası
Yönetim Kurulu
Ankara, 06 Mayıs 2005